

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKIK W KRAKOWIE**

Pl. Szczepański 5, 31-011 Kraków
Tel./fax (12) 421-75-79, 421-74-98
E-mail: krakow@uokik.gov.pl

RKR-61-30/12/WJ-6/12

Kraków, dnia 26 września 2012 r.

DECYZJA Nr RKR - 39/2012

Stosownie do treści przepisów art. 33 ust. 6 *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.) i § 2 pkt 4 *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. Nr 107, poz. 887)

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, **wobec uprawdopodobnienia w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów stosowania przez Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o. z siedzibą w Leżajsku praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów**, polegających na stosowaniu we wzorcu umowy pod nazwą „*Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*” postanowień o treści:
1. „*Umowa może być rozwiązana przez każdą ze stron z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia (...)*” (tak: § 16 ust. 2 tego wzorca umowy) oraz
 2. „*W razie naruszenia przez Przedsiębiorstwo lub Odbiorcę usług postanowień niniejszej umowy, strona może rozwiązać umowę z zachowaniem trzydziestodniowego okresu wypowiedzenia, przy czym naruszenie przez Odbiorcę usług postanowień § 7 uprawnia Przedsiębiorstwo do odstąpienia od umowy bez zachowanie okresu wypowiedzenia*” (tak: § 16 ust. 3 tego wzorca umowy),

które uprawniają Zakład do wstrzymania świadczenia usług na rzecz odbiorcy w innych przypadkach, niż określone w art. 8 ust. 1 *ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków* (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858, z późn. zm.), co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*;

po zobowiązaniu się przez Zakład do podjęcia działań zmierzających do zaniechania naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, polegających na dokonaniu zmian wyżej przywołanych postanowień wzorca umowy pod nazwą: „*Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*”, w sposób zapewniający ochronę praw i interesów konsumentów, poprzez wprowadzenie do obrotu konsumenckiego zmienionego jej wzorca, w oparciu o który zawarte zostaną umowy zarówno z wszystkimi dotychczasowymi, jak również nowymi odbiorcami usług Zakładu;

nakłada się na Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o. w Leżajsku obowiązek wykonania tego zobowiązania, w terminie do 31 grudnia 2012 r.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, **nakłada się na Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o. z siedzibą w Leżajsku obowiązek złożenia, w terminie do 31 stycznia 2013 r., informacji o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania**, o którym mowa w punkcie I sentencji niniejszej decyzji, poprzez przedłożenie:

- informacji dotyczącej liczby umów zawartych z nowymi odbiorcami usług Zakładu, w oparciu o zmieniony wzorzec umowy pod nazwą: „*Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*” oraz
- kopii 3 przykładowych umów zawartych z nowymi odbiorcami usług, w oparciu o ww. zmieniony ich wzorzec;
- informacji dotyczącej liczby dotychczasowych odbiorców usług Zakładu, związanych postanowieniami kwestionowanymi w niniejszej decyzji, którym doręczono zmieniony wzorzec „*Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*” w celu jego podpisania,
- informacji dotyczącej liczby wskazanych dotychczasowych odbiorców usług Zakładu, z którymi podpisano umowy, w oparciu o ww. zmieniony ich wzorzec oraz
- kopii 3 przykładowych umów zawartych ze wskazanymi dotychczasowymi odbiorcami usług Zakładu, w oparciu o ww. zmieniony ich wzorzec.

UZASADNIENIE

W ramach prowadzonej przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „Prezesem Urzędu”) kontroli przedsiębiorstw wodociągowo – kanalizacyjnych zostało wszczęte i przeprowadzone postępowanie wyjaśniające w sprawie ustalenia, czy warunki świadczenia usług wynikające z umów stosowanych przez przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjne działające na terenie właściwości miejscowej Delegatury Urzędu w Krakowie, nie naruszają chronionych prawem interesów odbiorców tych usług, tj. czy są zgodne z przepisami *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm. – zwanej dalej „*ustawą o ochronie (...)*”). W toku tego postępowania wezwano m.in. Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o. z siedzibą w Leżajsku (zwany dalej „Zakładem”) do przesłania informacji i dokumentów objętych jego przedmiotem, w tym wzorców umów stosowanych przez Zakład w obrocie z konsumentami.

Analiza dokumentów przedłożonych przez Zakład wykazała, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawiera on m.in. umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, w tym zawiera również takie umowy z konsumentami. W tym celu Zakład opracował i stosuje w obrocie prawnym wzorzec umowy pod nazwą: „*Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*”. Analiza tego wzorca wykazała, iż może on zawierać postanowienia niezgodne z bezwzględnie obowiązującymi przepisami art. 8 ust. 1 *ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków* (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858, z późn. zm. – zwanej dalej „*ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu (...)*”).

Mając powyższe na uwadze, Prezes Urzędu wszczął - postanowieniem Nr RKR - 178/2012 z dnia 6 lipca 2012 r. - postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o. z siedzibą w Leżajsku praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na stosowaniu we wzorcu umowy pod nazwą „*Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*” postanowień o treści:

1. „*Umowa może być rozwiązana przez każdą ze stron z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia (...)*” (tak: § 16 ust. 2 tego wzorca umowy) oraz
2. „*W razie naruszenia przez Przedsiębiorstwo lub Odbiorcę usług postanowień niniejszej umowy, strona może rozwiązać umowę z zachowaniem trzydziestodniowego okresu wypowiedzenia, przy czym naruszenie przez Odbiorcę usług postanowień § 7 uprawnia Przedsiębiorstwo do odstąpienia od umowy bez zachowanie okresu wypowiedzenia*” (tak: § 16 ust. 3 tego wzorca umowy),

które uprawniają Zakład do wstrzymania świadczenia usług na rzecz odbiorcy w innych przypadkach, niż określone w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858, z późn. zm.); co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Jednocześnie - postanowieniem Nr RKR - 179/2012 z dnia 6 lipca 2012 r. - Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów w niniejszym postępowaniu dokumenty i informacje uzyskane w trakcie wskazanego wyżej postępowania wyjaśniającego.

Pismem z dnia 6 lipca 2012 r. Prezes Urzędu zawiadomił Zakład o wszczęciu przedmiotowego postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Tym samym pismem wezwano Zakład m.in. do przesłania dokumentów i informacji objętych zakresem niniejszego postępowania, ustosunkowania się do zarzutów postępowania oraz udzielenia wyjaśnień dotyczących przyczyn stosowania wzorca *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, zawierającego postanowienia sprzeczne z bezwzględnie obowiązującymi przepisami ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...).

Ustosunkowując się do postawionych zarzutów, w piśmie z dnia 23 lipca 2012 r. Zakład przyznał, iż istotnie w treści § 16 ust. 2 wzorca *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* stworzył możliwość rozwiązania umowy przez każdą ze stron, zaś w § 16 ust. 3 przewidział dopuszczalność rozwiązania przez siebie umowy w przypadku naruszenia jej postanowień przez odbiorcę usług. Równocześnie jednak w tym samym piśmie Zakład zobowiązał się do dokonania zmiany wzorca *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*. Zakład oświadczył, że taki zmieniony wzorzec umowy - po jego zaakceptowaniu przez Prezesa Urzędu - stosowany będzie niezwłocznie do każdej umowy zawieranej z nowymi odbiorcami usług, a także w stosunku do wszystkich dotychczasowych klientów Zakładu. W przypadku tych ostatnich odbiorców usług, z uwagi na ich dużą ilość, Zakład zobowiązał się do dokonywania sukcesywnej wymiany umów, która zakończona zostanie w przewidywanym terminie do końca 2012 r. W ww. piśmie z 23 lipca 2012 r. Zakład podkreślił, że wszystkie obowiązujące umowy, zawarte z jego dotychczasowymi klientami nie będą aneksowane, lecz zawarte zostaną nowe umowy w oparciu o wskazany wyżej zmieniony wzorzec *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*. Zgodnie z ww. oświadczeniem Zakładu, stanowić one będą kontynuację dotychczas zawartych umów, z zapisem o utracie mocy obowiązującej dotychczasowej umowy. W ocenie Zakładu rozwiązanie takie będzie bardziej zrozumiałe i czytelne dla jego odbiorców.

Za ww. pismem z dnia 23 lipca 2012 r. Zakład przesłał projekt zmienionego wzorca *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, informując, że po jego akceptacji przez Prezesa Urzędu zostanie wprowadzony do obrotu prawnego. W tym zakresie Zakład doprecyzował, że indywidualne umowy opracowane na podstawie tego wzorca będą sukcesywnie dostarczane przez wyznaczonych pracowników do wszystkich dotychczasowych odbiorców jego usług w celu podpisania przez nich umowy na miejscu u odbiorcy, tak aby ostatecznie proces ten mógł zostać zakończony do końca roku 2012.

Przedkładając przedmiotowe informacje i dokumenty, pismem z dnia 23 lipca 2012 r. Zakład zwrócił się jednocześnie o uwzględnienie jego wyjaśnień i wydanie w niniejszej sprawie decyzji w oparciu o przepisy art. 28 *ustawy o ochronie (...)*.

Zawiadomieniem z dnia 20 września 2012 r. Zakład został poinformowany o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w niniejszej sprawie oraz możliwości skorzystania z prawa zapoznania się z aktami sprawy. W odpowiedzi, pismem z dnia 21 września 2012 r., Zakład poinformował, że nie będzie zapoznawał się z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o. z siedzibą w Leżajsku realizuje zadania z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Leżajsk. Zakład prowadzi działalność gospodarczą w tym zakresie w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, na podstawie wpisu dokonanego w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, pod numerem KRS 0000152922 oraz w oparciu o zezwolenie Zarządu Miejskiego w Leżajsku na prowadzenie działalności zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków z dnia 23 października 2002 r.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 i 2 *ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...)* – prawa i obowiązki Zakładu i odbiorców jego usług określa „*Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie miasta Leżajska*”, przyjęty uchwałą Nr XXXI/277/06 Rady Miejskiej w Leżajsku z dnia 26 stycznia 2006 r. (zwany dalej „*Regulaminem*”). Natomiast stosownie do treści art. 6 ust. 1 *ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...)* – Zakład zawiera z odbiorcami świadczonych przez niego usług, w tym z konsumentami, pisemne umowy, na podstawie których odbywa się dostawa wody lub odbiór ścieków i które dookreślają prawa i obowiązki Zakładu i odbiorców jego usług. W tym celu Zakład opracował i stosuje w obrocie prawnym wzorzec umowy pod nazwą: „*Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*”. W trakcie niniejszego postępowania ustalono, iż wzorzec ten jest stosowany w jednakowej postaci w relacjach z konsumentami, przedsiębiorcami, jak również wszelkimi innymi podmiotami, z pewnymi jednak różnicami polegającymi na odrębnym uregulowaniu zasad odprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych. Ustalono również, że Zakład podejmuje wszystkie czynności związane z zawarciem z odbiorcami jego usług umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, w oparciu o ww. ich wzorzec.

Na podstawie wyjaśnień Zakładu, zawartych w jego piśmie z dnia 23 lipca 2012 r., Prezes Urzędu ustalił, że przedmiotowy wzorzec *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* stosowany jest od 1 lipca 2007 r. W oparciu o ten wzorzec Zakład zawarł: 2.227 *Umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*.

Analiza przedmiotowego wzorca umowy pozwoliła na postawienie Zakładowi zarzutu naruszenia zbiorowych interesów konsumentów. W wyniku dokonanej analizy ustalono bowiem, że we wzorcu *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* znajdują się postanowienia o treści:

- „*Umowa może być rozwiązana przez każdą ze stron z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia bądź na mocy porozumienia stron*” (tak: § 16 ust. 2 tego wzorca umowy) oraz
- „*W razie naruszenia przez Przedsiębiorstwo lub Odbiorcę usług postanowień niniejszej umowy, strona może rozwiązać umowę z zachowaniem trzydziestodniowego okresu wypowiedzenia, przy czym naruszenie przez Odbiorcę usług postanowień § 7 uprawnia*

Przedsiębiorstwo do odstąpienia od umowy bez zachowanie okresu wypowiedzenia” (tak: § 16 ust. 3 tego wzorca umowy).

Zapisy w takim kształcie - będące przedmiotem zarzutu zawartego w punktach I. sentencji niniejszego decyzji - mogą stanowić naruszenie art. 8 ust. 1 *ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...)*, uprawniając Zakład do wstrzymania świadczenia usług na rzecz odbiorcy w innych przypadkach, niż wskazane w tym przepisie.

Jednocześnie dookreślenia w tym miejscu wymaga, że końcowy fragment zapisu § 16 ust. 2 w brzmieniu: „*bądź na mocy porozumienia stron*” nie jest kwestionowany w niniejszej decyzji, z uwagi na jego zgodność z przepisami prawa. Zezwala on bowiem na rozwiązanie umowy wyłącznie na podstawie zgodnego porozumienia obu strony, a więc również po uzyskaniu akceptacji odbiorcy usług (konsumenta).

Natomiast postanowienie § 16 ust. 3 odsyła do § 7 *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, który reguluje obowiązki odbiorcy usług. Naruszenie niektórych z tych obowiązków przez odbiorcę usług nie uprawnia Zakładu – na gruncie art. 8 ust. 1 *ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...)* - do rozwiązania umowy, a w jego wyniku odcięcia dostawy wody lub zamknięcia przyłącza kanalizacyjnego. Dlatego też zarzutem niniejszego postanowienia objęta została cała treść zapisu § 16 ust. 3.

W toku niniejszego postępowania ustalono, że w swojej działalności Zakład nigdy nie zastosował żadnego z powołanych wyżej postanowień. Zgodnie z oświadczeniem Zakładu, w okresie obowiązywania wzorca *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* nie miały miejsca przypadki rozwiązania umowy z odbiorcą w wyniku dokonanego przez Zakład wypowiedzenia. Według zapewnień Zakładu, jedyne sprawy jakie mogły wywołać skutek rozwiązania umowy to przypadki wszczęcia procedury odcięcia wody spowodowanej niepłaceniem należności, które jednak zawsze kończyły się przerwaniem tych procedur wobec uregulowania należności przez odbiorcę usług.

Niezależnie od powyższego, w trakcie niniejszego postępowania pismem z dnia 23 lipca 2012 r., Zakład zobowiązał się do dokonania zmiany wzorca *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* i wprowadzenia takiego dostosowanego do obowiązujących przepisów prawa wzorca do obrotu prawnego, a także wymiany wszystkich umów dotychczas zawartych w oparciu o wzorzec zakwestionowany przez Prezesa Urzędu. W piśmie tym Zakład doprecyzował bowiem, że taki zmieniony wzorzec umowy - po jego zaakceptowaniu przez Prezesa Urzędu - stosowany będzie niezwłocznie do każdej umowy zawieranej z nowymi odbiorcami usług, a także w stosunku do wszystkich dotychczasowych klientów Zakładu. W odniesieniu do tych ostatnich odbiorców usług Zakład wyjaśnił, że zawarte z nimi umowy nie będą aneksowane, lecz zawarte zostaną nowe umowy w oparciu o wskazany wyżej zmieniony wzorzec *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*. Zgodnie z oświadczeniem Zakładu, umowy takie stanowić będą kontynuację dotychczas zawartych umów, z zapisem o utracie mocy obowiązującej dotychczasowej umowy. Jednocześnie, z uwagi na ich dużą ilość, Zakład zobowiązał się do dokonywania sukcesywnej wymiany dotychczasowych umów, która zakończona miałaby zostać w terminie do końca 2012 r.

W celu udokumentowania przygotowywanych w powyższym zakresie zmian, Zakład przedłożył przy ww. piśmie z dnia 23 lipca 2012 r. projekt nowego, dostosowanego do obowiązujących przepisów prawa wzorca *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, informując jednocześnie, że po jego akceptacji przez Prezesa Urzędu wprowadzony zostanie do obrotu prawnego. W tym zakresie Zakład doprecyzował, że indywidualne umowy opracowane na podstawie tego wzorca będą sukcesywnie dostarczane przez wyznaczonych pracowników do wszystkich dotychczasowych odbiorców jego usług

w celu podpisania przez nich umowy na miejscu u odbiorcy, tak aby ostatecznie proces ten mógł zostać zakończony do końca roku 2012.

Przedkładając wskazane wyżej wyjaśnienia i dokumenty, pismem z dnia 23 lipca 2012 r. Zakład zwrócił się jednocześnie o uwzględnienie jego stanowiska i wydanie w niniejszej sprawie decyzji w oparciu o przepisy art. 28 *ustawy o ochronie (...)*.

Mając powyższe ustalenia na uwadze Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Interes publiczny

Zgodnie z przepisem art. 1 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)*, ma ona zastosowanie wyłącznie do ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowanej w interesie publicznym. Oznacza to, że warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur i zastosowania instrumentów określonych w tej *ustawie* jest zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorców - naruszając jej przepisy – stanowią chociaż potencjalne zagrożenie interesu publicznego. Ma to miejsce wówczas, gdy skutkami działań sprzecznych z przepisami *ustawy o ochronie (...)* dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku, względnie, gdy działania te wywołują na rynku inne niekorzystne zjawiska¹.

Niniejsze postępowanie dotyczy postanowień stosowanego przez Zakład wzorca umowy pod nazwą: „*Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*”. Wzorec ten stosowany był i jest nadal wobec nieograniczonego kręgu adresatów, tj. przy zawieraniu umów z wszystkimi klientami Zakładu zainteresowanymi korzystaniem ze świadczonych przez niego usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Dotyczy one zatem obecnych i wszystkich potencjalnych klientów Zakładu, co oznacza, iż może mieć zastosowanie wobec nieokreślonego z góry kręgu adresatów. Stwierdzić zatem należy, że postępowanie poprzedzające wydanie niniejszej decyzji oraz zawarte w niej rozstrzygnięcie mają na celu ochronę interesu publicznego. Zdaniem Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy są lub będą klientami Miejskiego Zakładu Komunalnego Sp. z o.o. w Leżajsku. W konsekwencji przyjąć należy również, iż do oceny stanu faktycznego niniejszej sprawy znajdują zastosowanie przepisy *ustawy o ochronie (...)*.

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

Zgodnie z art. 24 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)* zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Stosownie zaś do art. 24 ust. 2 tej *ustawy*, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Stwierdzenie istnienia przedmiotowej praktyki wymaga zatem spełnienia dwóch przesłanek: bezprawności działania przedsiębiorcy i naruszenia zbiorowego interesu konsumentów.

Zaznaczyć należy w tym miejscu, że konsumentem - w myśl art. 4 pkt 12 *ustawy o ochronie (...)* w związku z art. 22¹ *Kodeksu cywilnego* - jest osoba fizyczna dokonująca czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Natomiast przez przedsiębiorcę - zgodnie z art. 4 pkt 1 *ustawy o ochronie (...)* - rozumie się w szczególności przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. W świetle art. 4 ust. 1 *ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności*

¹ Por.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 24 stycznia 1991 r. (sygn. akt: XV Amr 8/90) oraz wyroki Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 4 lipca 2001 r. (sygn. akt: XVII Ama 108/00) oraz z dnia 23 lutego 2002 r. (sygn. akt: XVII Ama 133/2001).

gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.), przedsiębiorcą jest m.in. osoba prawna, która we własnym imieniu wykonuje działalność gospodarczą.

Powołany wyżej przepis art. 24 ust. 2 *ustawy o ochronie (...)* zawiera w punktach 1 - 3 przykładowe wyliczenie praktyk, zakazanych przez ustawodawcę. Katalog ten precyzuje, że praktykami naruszającymi zbiorowe interesy konsumentów są w szczególności: stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ *Kodeksu postępowania cywilnego*, nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji oraz naruszenia szeroko ujmowanych praw konsumenta do informacji. A zatem kolejne punkty art. 24 ust. 2 *ustawy o ochronie (...)* dookreślają klauzulę generalną wyrażoną na początku tego przepisu, poprzez egzemplifikację najczęściej występujących rodzajów praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Jak już zasygnalizowano powyżej, aby możliwe było stwierdzenie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów niezbędne jest łączne spełnienie dwóch przesłanek, tj.:

- działania przedsiębiorcy muszą nosić znamiona bezprawności,
- działania te muszą naruszać zbiorowe interesy konsumentów.

Przesłanka bezprawności

Odnosząc się do pierwszej z przesłanek art. 24 ust. 2 *ustawy o ochronie (...)*, tj. bezprawności działań przedsiębiorcy, stwierdzić należy, iż pojęcie bezprawności nie jest pojęciem prawnie zdefiniowanym. Należy zatem przyjąć, zgodnie z literalnym jego brzmieniem, że „działanie bezprawne” to takie zachowanie, które jest sprzeczne z nakazem lub zakazem zawartym w ustawie, rozporządzeniu wydanym na podstawie i dla wykonania ustawy, umową międzynarodową mającą bezpośrednie zastosowanie w stosunkach wewnętrznych oraz z zasadami współżycia społecznego (dobrymi obyczajami). Chodzi tu mianowicie o sprzeczność z szeroko rozumianym porządkiem prawnym, jako całością. Bezprawność jest czynnikiem o charakterze obiektywnym, tj. nie zależy od wystąpienia szkody, ani zamiaru po stronie przedsiębiorcy dopuszczającego się działań bezprawnych. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga natomiast kwestia, czy zachowanie przedsiębiorcy było zgodne, czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego.

Podobnie Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej w skrócie „SOKiK”) zwrócił uwagę, iż przepisy *ustawy o ochronie (...)* nie definiują pojęcia bezprawności działań przedsiębiorcy. SOKiK stwierdził, iż art. 23a ust. 1 *ustawy o ochronie (...)* z 15 grudnia 2000 r. – którego odpowiednikiem w *ustawie o ochronie (...)* z dnia 16 lutego 2007 r. jest art. 24 ust. 2 – nie ma samodzielnego znaczenia prawnego, lecz powinien być interpretowany oraz stosowany w określonym kontekście normatywnym. W związku z tym, w celu konkretyzacji przesłanki bezprawności należy sięgnąć do przepisów innych ustaw, gdyż dopiero na ich podstawie możliwe jest dokonanie oceny działań przedsiębiorcy w aspekcie ich zgodności z prawem. *Ustawa o ochronie (...)* jedynie w jednym przypadku wprost identyfikuje działanie przedsiębiorcy jako bezprawne – dotyczy to mianowicie działania polegającego na stosowaniu postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone i wpisanych do Rejestru prowadzonego przez Prezesa Urzędu².

Przedmiotem niniejszego postępowania jest wykazanie, że zakwestionowane przez Prezesa Urzędu postanowienie wzorca *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie*

² Por.: wyroki Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 czerwca 2006 r. (sygn. akt: XVII Ama 32/05) oraz z dnia 25 marca 2004 r. (sygn. akt: XVII Ama 51/03).

ścieków, stosowanego przez Zakład są niezgodne z przepisem art. 8 ust. 1 *ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...)*, w wyniku czego doszło do naruszenia art. 24 ust. 1 i ust. 2 *ustawy o ochronie (...)*.

Podkreślenia wymaga w tym miejscu, że praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 *ustawy o ochronie (...)*, może być każde zachowanie (działanie, zaniechanie) przedsiębiorcy, jeśli ma ono charakter bezprawny oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów. Wskazane w przepisie art. 24 ust. 2 *ustawy o ochronie (...)* – przedstawionym już na wstępie uzasadnienia prawnego niniejszej decyzji - rodzaje praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów mają jedynie charakter przykładowy. Natomiast nie wyczerpują one wszystkich zachowań przedsiębiorców, które mogą zostać zakwalifikowane jako naruszające przepis art. 24 ust. 2 *ustawy o ochronie (...)*. Oprócz praktyk wskazanych bezpośrednio przez ustawodawcę w analizowanym przepisie *ustawy o ochronie (...)*, „za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów można uznać zachowania naruszające przepisy innych ustaw, które nakładają na przedsiębiorcę określone obowiązki względem konsumenta. Zdaniem Sądu Najwyższego zachowania takie (...) stanowią bowiem jednocześnie zachowania bezprawne i skutkują zniesieniem, ograniczeniem lub zniekształceniem praw konsumentów, wpływając tym samym na chronioną przez przepis obowiązującego prawa sferę ich interesów”³.

Praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów analizowana w niniejszej decyzji polega na zamieszczeniu we wzorcu *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* postanowień, które przewidują możliwość rozwiązania tej umowy za wypowiedzeniem przez każdą ze stron, albo jej rozwiązania przez Zakład bez wypowiedzenia, a co za tym idzie odłączenia przyłącza wodociągowego lub kanalizacyjnego i wstrzymania świadczenia usług zaopatrzenia w wodę lub odbioru ścieków, w innych przypadkach, niż wskazane w art. 8 ust. 1 *ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...)*.

Mianowicie Zakład przewiduje w § 16 ust. 2 wzorca *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, iż stronom tej umowy przysługuje prawo jej swobodnego rozwiązania, tj. bez konieczności wystąpienia uprawniających do tego przesłanek, jedynie przy zachowaniu 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia. Podobnie w § 16 ust. 3 tego wzorca Zakład zastrzega, że przyczyną rozwiązania umowy za 3-miesięcznym wypowiedzenia może być naruszenie przez którąkolwiek ze stron umowy jej postanowień, przy czym naruszenie przez odbiorcę usług postanowień § 7 uprawnia Zakład do rozwiązania umowy bez zachowanie okresu wypowiedzenia. Należy przyjąć, iż takie ukształtowanie powołanych postanowień jest sprzeczne z zasygnalizowanym wyżej przepisem art. 8 ust. 1 *ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...)*.

Stosownie bowiem do treści art. 8 ust. 1 *ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...)*: „przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne może odciąć dostawę wody lub zamknąć przyłącza kanalizacyjne, jeżeli:

- 1) przyłącze wodociągowe lub przyłącze kanalizacyjne wykonano niezgodnie z przepisami prawa;
- 2) odbiorca usług nie uiścił należności za pełne dwa okresy obrachunkowe, następujące po dniu otrzymania upomnienia w sprawie uregulowania zaległej opłaty;
- 3) jakość wprowadzanych ścieków nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa lub stwierdzono celowe uszkodzenie albo pominięcie urządzenia pomiarowego;

³ Por.: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2006 r. (sygn. akt: III SZP 3/06).

4) *został stwierdzony nielegalny pobór wody lub nielegalne odprowadzanie ścieków, to jest bez zawarcia umowy, jak również przy celowo uszkodzonych albo pominiętych wodomierzach lub urządzeniach pomiarowych*”.

Wszystkie okoliczności, w jakich przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne uprawnione jest do wstrzymania świadczenia usług na rzecz ich odbiorcy, zostały zatem określone w przepisie art. 8 ust. 1 pkt 1 - 4 *ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...)*. Zauważyć należy bowiem, że konstruując powyższy przepis ustawodawca nie posłużył się sformułowaniem „w szczególności” lub innym równoznacznym zwrotem. Oznacza to, że katalog okoliczności, które stanowią podstawę do wstrzymania świadczenia usług zaopatrzenia w wodę lub odbioru ścieków ma charakter zamknięty, a więc nie może być dowolnie i arbitralnie rozszerzany przez przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne w treści umowy. Odcięcie dostawy wody lub zamknięcie przyłącza kanalizacyjnego może nastąpić zatem wyłącznie wówczas, gdy wystąpi któraś z przesłanek określonych w analizowanym przepisie art. 8 ust. 1 *ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...)*.

W ocenie Prezesa Urzędu, kwestionowane postanowienia § 16 ust. 2 oraz § 16 ust. 3 *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* stwarzają możliwość przekroczenia przez Zakład jego uprawnień, jako dostawcy usług wodociągowych i kanalizacyjnych, w zakresie możliwości wstrzymania świadczenia tych usług. Postanowienia te przewidują bowiem możliwość podjęcia działań skutkujących odcięciem dostaw wody lub zamknięciem przyłącza kanalizacyjnego w sytuacjach, które nie zostały objęte zakresem przepisu art. 8 ust. 1 *ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...)*. Pozbawienie konsumentów przysługującej im z mocy ustawy ochrony przed wstrzymaniem świadczenia usług zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków, w wyniku rozwiązania umowy przez Zakład w drodze jednostronnego jej wypowiedzenia, a nawet stworzenie sobie możliwości rozwiązania umowy bez wypowiedzenia, świadczy o bezprawności kwestionowanych postanowień umownych. Takie zachowanie Zakładu godzi w interesy konsumentów, gdyż stosowanie we wzorcach umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków kwestionowanych klauzul pozbawia odbiorców możliwości korzystania z usług o charakterze powszechnym, niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania każdego gospodarstwa domowego.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i wnioski stwierdzić należy zatem, że zakwestionowana praktyka Zakładu jest bezprawna i godzi w zbiorowe interesy konsumentów. Stanowisko takie znajduje także odzwierciedlenie zarówno w orzecznictwie Prezesa Urzędu⁴, jak również Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁵.

Wobec powyższego Prezes Urzędu uznał za uprawdopodobnione spełnienie przesłanki bezprawności działania Zakładu, polegającej na naruszeniu przez niego przepisów art. 8 ust 1 *ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...)*.

Przesłanka naruszenia zbiorowych interesów konsumentów

Przepisy *ustawy o ochronie (...)* nie definiują pojęcia „zbiorowego interesu konsumentów”. Uregulowanie art. 24 ust. 3 tej *ustawy* stanowi jedynie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów. Z całą pewnością mamy do czynienia ze zbiorowym interesem konsumentów wówczas,

⁴ Por. np. decyzje Prezesa Urzędu: Nr RKR-20/2009 z dnia 14 października 2009 r., Nr RKT-41/2009 z dnia 18 grudnia 2009 r., Nr RKT-12/2010 z dnia 29 czerwca 2010 r., Nr RKT-20/2010 z dnia 22 lipca 2010 r. oraz Nr RKT-45/2010 z dnia 23 grudnia 2010 r.

⁵ Por. np. wyroki Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: z dnia 15 lipca 2010 r. (sygn. akt: Ama 28/09) oraz z dnia 10 września 2010 r. (sygn. akt: XVII Ama 122/09).

gdy działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy dotyczy, bądź może dotyczyć nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zindywidualizować. Ponadto, godzenie w zbiorowe interesy konsumentów może polegać zarówno na ich naruszeniu, jak i na zagrożeniu ich naruszenia. Dla stwierdzenia naruszenia zbiorowych interesów konsumentów istotne jest ustalenie, że konkretne działanie przedsiębiorcy nie ma ściśle określonego adresata, lecz jest kierowane do nieoznaczonego z góry kręgu podmiotów. Oznacza to, że nie ilość faktycznych, potwierdzonych naruszeń, ale przede wszystkim ich charakter, a w związku z tym możliwość (choćby tylko potencjalna) wywołania negatywnych skutków wobec określonej zbiorowości, przesądza o naruszeniu zbiorowych interesów konsumentów. Powyższe stanowisko jest trwale utrzymywane w orzecznictwie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁶.

Stanowisko to potwierdzone zostało również w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który stwierdził, że *„nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy antymonopolowej można wszczynać tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczby potencjalnych konsumentów”*⁷.

Stosowany przez Zakład wzorzec umowy pod nazwą: *„Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”*, wykorzystywany jest przy nawiązywaniu stosunków prawnych z klientami, zainteresowanymi zaopatrzeniem w wodę lub odbiorem ścieków za pośrednictwem sieci wodociągowo – kanalizacyjnej Zakładu. Stroną takich umów mogą być zarówno dotychczasowi klienci Zakładu, jak również wszyscy potencjalni jego klienci. Zatem krąg adresatów ww. wzorca umowy nie jest z góry określony. Biorąc natomiast pod uwagę, że klienci Zakładu nie mają wpływu na zapisy zawieranych z nimi umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, gdyż nie są one z nimi indywidualnie negocjowane, uznać należy, że wszelkie zawarte w nich bezprawne zapisy godzą w interesy ekonomiczne lub prawne konsumentów.

W odniesieniu do specyfiki niniejszej sprawy zauważenia wymaga również, iż usługi zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków są usługami o charakterze użyteczności publicznej. Z uwagi na swój charakter usługi te są niezbędne do prawidłowego funkcjonowania wszystkich gospodarstw domowych. Natomiast dostęp do bieżącej wody to podstawowa życiowa potrzeba każdego człowieka. Oznacza to, że usługi zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków powinny być świadczone w sposób powszechny i ciągły, a każdy odbiorca powinien mieć zapewniony pełny dostęp do tych usług, o ile spełnia określone w przepisach prawa wymagania. Wymagania te określone zostały w art. 6 ust. 2 *ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...)*, zgodnie z którym przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne jest obowiązane do zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z osobą, której nieruchomości przyłączona została do sieci i która wystąpiła z pisemnym wnioskiem o zawarcie umowy. Jednocześnie zważyć należy, że art. 6 ust. 3 pkt 6) *ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...)* stanowi, iż umowa, na podstawie której odbywa się dostawa wody i odbiór ścieków, powinna zawierać postanowienia dotyczące odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, w tym warunki jej wypowiedzenia. Mając jednak na względzie treść art. 6 ust. 2 *ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...)*, a także okoliczności opisane w art. 8 ust. 1 tej *ustawy*, zważyć należy, że wypowiedzenie umowy przez przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne, a tym bardziej jej rozwiązanie bez zachowania okresów wypowiedzenia,

⁶ Por. np. wyroki Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: z dnia 4 lipca 2001 r. (sygn. akt: XVII Ama 108/00) oraz z dnia 23 lutego 2002 r. (sygn. akt: XVII Ama 133/2001).

⁷ Por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 2003 r. (sygn. akt: I CKN 504/01).

powinno być dopuszczane tylko w wyjątkowych sytuacjach. Szczególny charakter usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków (które są usługami o charakterze powszechnym i publicznym) oraz fakt, iż są one świadczone w warunkach monopolu naturalnego, uniemożliwia w ocenie Prezesa Urzędu rozwiązywanie oraz wypowiedzenie tych umów w każdym przypadku, w tym nawet w razie niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez ich odbiorcę. Powyższe okoliczności dodatkowo potwierdzają wniosek, że zakwestionowane przez Prezesa Urzędu zachowania Zakładu dotyczą interesu ogółu konsumentów jako zbiorowości.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, argumenty i wnioski przyjąć należy, że spełnione zostały wszystkie przesłanki niezbędne do zakwalifikowania działań Zakładu jako praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Uwzględniając zatem opisane i przeanalizowane powyżej uwarunkowania faktyczne i prawne, Prezes Urzędu uznał, że działania Zakładu zakwalifikować należy jako praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 24 ust. 1 i ust. 2 *ustawy o ochronie (...)*.

Zastosowanie art. 28 ustawy o ochronie (...)

Stosowanie do treści art. 28 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)*, po uprawdopodobnieniu w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów – m. in. na podstawie okoliczności sprawy - że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 *ustawy o ochronie (...)*, a także po przyjęciu zobowiązania przedsiębiorcy do zaniechania zarzuczanych mu praktyk, jak również do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia wskazanym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

Analiza przedłożonych przez Zakład w trakcie niniejszego postępowania dokumentów i wyjaśnień wykazała, że Zakład zobowiązał się do zaniechania stosowania kwestionowanych przez Prezesa Urzędu postanowień umownych, poprzez zmianę wzorca *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* i wprowadzenie takiego dostosowanego do obowiązujących przepisów prawa wzorca do obrotu prawnego, a także wymianę wszystkich umów dotychczas zawartych w oparciu o wzorzec zakwestionowany przez Prezesa Urzędu. Zakład doprecyzował bowiem, że taki zmieniony wzorzec umowy - po jego zaakceptowaniu przez Prezesa Urzędu - stosowany będzie niezwłocznie do każdej umowy zawieranej z nowymi odbiorcami usług, a także w stosunku do wszystkich dotychczasowych klientów Zakładu. W odniesieniu do tych ostatnich odbiorców usług Zakład wyjaśnił, że zawarte z nimi umowy nie będą aneksowane, lecz zawarte zostaną nowe umowy w oparciu o wskazany wyżej zmieniony wzorzec *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*. Zgodnie z oświadczeniem Zakładu, umowy takie stanowią będą kontynuację dotychczas zawartych umów, z zapisem o utracie mocy obowiązującej dotychczasowej umowy. Jednocześnie, z uwagi na ich dużą ilość, Zakład zobowiązał się do dokonywania sukcesywnej wymiany dotychczasowych umów, która ma zostać zakończona w terminie do końca 2012 r. Jako dowód potwierdzający zamiar wykonywania zobowiązań w powyższym zakresie, Zakład przedłożył projekt nowego, dostosowanego do obowiązujących przepisów prawa wzorca *Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*. Zakład doprecyzował również, że indywidualne umowy opracowane na podstawie tego wzorca będą sukcesywnie dostarczane przez wyznaczonych pracowników do wszystkich dotychczasowych odbiorców jego usług w celu podpisania przez nich umowy na miejscu u odbiorcy, tak aby ostatecznie proces ten mógł zostać

zakończony do końca roku 2012. Zakład zwrócił się jednocześnie o uwzględnienie przedmiotowych wyjaśnień oraz działań i wydanie w niniejszej sprawie decyzji w oparciu o przepisy art. 28 *ustawy o ochronie (...)*.

W związku z powyższym – działając na podstawie art. 28 ust. 2 *ustawy o ochronie (...)*
 - Prezes Urzędu określił termin wykonania opisanych wyżej zobowiązań do dnia 31 grudnia 2012 r.

Niezależnie od tego – stosując się do treści przepisu art. 28 ust. 3 *ustawy o ochronie (...)*
 - Prezes Urzędu nałożył na Zakład obowiązek złożenia, w terminie do 31 stycznia 2013 r., informacji dotyczącej realizacji zobowiązania, o którym mowa w punkcie I sentencji niniejszej decyzji, poprzez przedłożenie:

- informacji dotyczącej liczby umów zawartych z nowymi odbiorcami usług Zakładu, w oparciu o zmieniony wzorzec umowy pod nazwą: „*Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*” oraz
- kopii 3 przykładowych umów zawartych z nowymi odbiorcami usług, w oparciu o ww. zmieniony ich wzorzec;
- informacji dotyczącej liczby dotychczasowych odbiorców usług Zakładu, związanych postanowieniami kwestionowanymi w niniejszej decyzji, którym doręczono zmieniony wzorzec „*Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*” w celu jego podpisania,
- informacji dotyczącej liczby wskazanych dotychczasowych odbiorców usług Zakładu, z którymi podpisano umowy, w oparciu o ww. zmieniony ich wzorzec oraz
- kopii 3 przykładowych umów zawartych ze wskazanymi dotychczasowymi odbiorcami usług Zakładu, w oparciu o ww. zmieniony ich wzorzec.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, ustalenia i wnioski oraz dowody na ich poparcie, Prezes Urzędu orzekł, jak w punkcie I i II sentencji niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)* w związku z art. 479²⁸ § 2 *Kodeksu postępowania cywilnego* - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie.

Z upoważnienia Prezesa
 Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Dyrektor Delegatury w Krakowie
 Leszek Piekarz

Otrzymują:

1. Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o., ul. Żwirki i Wigury 3, 37 – 300 Leżajsk,
2. RKR a/a.